

* * *

Buvau į Lietuvą išėjęs.
Ten paukščiai, moterys ir vėjas.

Į dieną visos karvės ėjo,
Ir vėju siautė ir plazdėjo

Didžiulis – rudas – vieversys.
Ilgi sparnai ir upės plakės,

Ir visos moterys – plaštakės.
Žole apaugo mano akys,

Ir iš pačios gelmės žolėj
Raudoni vertės gyvuliai.

Ar aš buvau, ar nebuvau,
Ar molio sapną sapnavau?

Sigitas Geda

